

Innehåll

- 1 Barnens rätt till frihet från religion
- 2 Hur ska skolan hantera rasistiskt beteende?
- 3 S-ordet: Svartskallar / Svennar
- 4 Domstolarna kränker barn
- 5 Trossamfunden och jämställdheten

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- info@barnenforst.se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Barnens rätt till frihet från religion; Nej till religiösa skolor!

Den allmänna och likvärdiga skolan för alla barn i det svenska samhället är hotad på riktigt enligt alla undersökningar. Klasssamhället och den ojämlika tillgången till samhällets resurser gör sig påmind ständigt på alla områden i det sociala livet.

Rädda Barnens senaste rapport om skolan bekräftar det som redan var känt; skolan är delad och ekonomisk, socialgrupps-tillhörighet, etnicitet och religion sätter sina spår i barnens skola och deras utbildning. Vi har tiotusentals fattiga barn som lever under socialbidrags-normen. De flesta av dessa barn bor i förortsområdena tömda på nöjes- och fritidsinrättningar, med undermåliga bostadsförhållanden, utarmade serviceinrättningar, avvecklade

offentliga institutioner och skolor som har sönderskurits av ihållande nedskärningar.

Det är precis så det funkar i getton. Våra förorter eller getton har nu permanentats i Sverige sedan en tid tillbaka.

Skolorna i dessa områden får allt mindre än det de verkligen behöver för att tillhandahålla eleverna de kunskaperna som är satta att uppnås enligt läroplanen. De nedrustade skolorna och de krävande eleverna gör sitt för att utbildade lärare väljer helst andra skolor än förorternas, därav ett högre

antal obehöriga lärare i just dessa skolor.

Friskolereformen bidrog till utarmningen av den allmänna skolan. Segregationen har blivit än mer påfallande sedan friskolor fick härja på den tidigare offentligt vigda arenan. Socialgrupp-tillhörigheten avgör i högsta

Vad har barn med religion att göra? Ingenting egentligen förutom det faktum att religion i sig har med mänsklighetens barndom att göra; då människan var svarslös inför de ständigt hotande naturfenomenen.

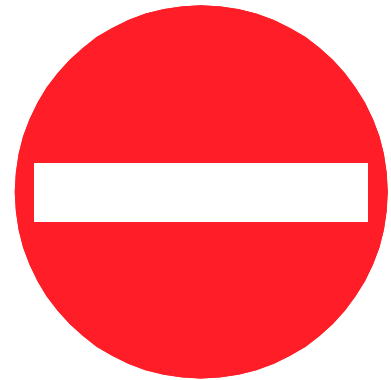
grad vilken skola man ska börja i. Över- och medelklassen kan nu fritt välja mellan sina efterlängta och segregerade friskolor. Det fria valet har även underklassen tillgång till. De får önska sina barn vilken skola som helst; frågan är bara om man får komma in, eller om man ens vågar eller kommer på tanken att söka sig utanför de uppsatta sociala och geografiska gränserna. Det som blir kvar att välja mellan är skolan i förorten och skolan i förorten igen.

Emellertid finns sedan början av 90-talet ytterligare

en skolform att tillgå för förortens prövade barn. Religiösa krafter var inte sena med att ta tillfället i akt för att så guds tro på tidigare obrukade marker. Från att bara vara ett fåtal, ökade antalet religiösa skolor explosionsartad efter friskolereformen som gav bidrag till alla godkända friskolor. De konfessionella skolorna trivs oerhört bra i gettona. De redan marginaliserade och segregerade tvingas av omständigheterna att vända sig inåt. De etniska och religiösa tillhörigheterna får därmed medvind och tilltron till det gemensamma får ytterligare stryk. Det är just detta som de religiösa skolorna i förorten satsar på i sina politiska och ekonomiska kalkyler. Dessa skolor förstärker segregationen genom sin blotta existens. De cementerar de etniska, religiösa och kulturella indelningarna och befäster "vi och dom"- känslan mellan urbefolkningen och människor med ett annat ursprung.

Men integrationsfrågan är inte det enda argumentet mot religiösa skolor. Än viktigare är att se på den grundläggande frågan om barn och religion. Det är just denna aspekt som brukar glömmas bort i alla diskussioner som berör frågan. Vad har barn med religion att göra? Ingenting

egentligen förutom det faktum att religion i sig har med mänsklighetens

barndom att göra; då människan var svarslös inför de ständigt hotande naturfenomenen. Bortser vi från detta är religion ett visst vuxet fönster mot världen; delar av den vuxna världens förklaringsmodell för sakernas tillstånd, levnadssätt och normer.

Om religion är ett val, och ett fritt sådant, så måste det innebära, i konsekvensens namn, att barn står utanför detta ämne eftersom barn inte har något val. Barn har de föräldrar de har och det är klart att barn ser till sina föräldrar. Det är sällsynt att barn trotsar sina föräldrars religion eller ideologi innan tonåren. Barn kan inte och skall inte heller på egen hand hamna i konflikt med sina föräldrar. Barn har inget val när det gäller religionen så länge det är barn. Religiositet är ett ställningstagande som kräver ett moget beslut. Barn saknar den intellektuella och mentala mognad som krävs för ett val i denna storlek. Först

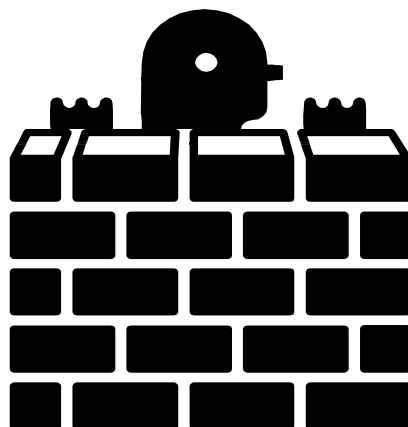
måste de kunna få tillgång till de grundläggande kunskaperna, de elementära verktygen för att inhämta kunskaper, lära sig granska, kritisera, analysera, sammanväva orsak och verkan, förstå komplexa skeenden ...etc innan de kan göra ett någorlunda bedömning, fatta ett beslut och göra ett val. Det är inte vilket val som helst. Det handlar inte om färgen på kläderna, musiken, biobesöket eller det egna rummets inredning utan om religion som har med hela världsbilden, umgänget, könsrollerna och livet i stort att göra.

Det beklämmande är att många bortser från detta faktum och upprepar vanemässigt fraser ur FN: s mänskliga rättigheter om religionsfrihet. Frågan är återigen, vems religionsfrihet pratar vi mo? Det handlar faktiskt om

föräldrars religionsfrihet. Barn har ingen religion åtminstone inte för dem under tonåren! Religionsfriheten i barns fall måste i själva verket

betyda frihet från religion och dess måsten, dess ramar, normer, inskränkta

värld, exkluderingar, auktoritära och odemokratiska system och dess könsroller. Det som nämndes här, är bortom barns fattningsförmåga och deras öppna och nyfikna värld. Det står också i uppenbar konflikt med den moderna människans sätt att se på samhället, människan och barns rättigheter.

Religion och inte minst islam, befäster kvinnofintliga könsroller vilka strider mot jämställdhetsperspektivet, dagens normer och den befintliga lagstiftningen i Sverige och i västvärlden i stort. Att religiösa föräldrar inte kan förhindras vara religiösa i sitt hem och påverka sina barn är en sak men att tillåta skolan diskriminera pojkar och flickor, befästa kvinnofientliga normer och könsroller, sätta slöja på små flickors huvud, indoktrinera dem, skrämna dem med helvetets eldar

och djävulens ständiga komplotter mot det lilla barnet och hennes normala nyfikenhet och hennes sökande efter glädje och nöje med livet, är inte bara skrämmande, oförlåtligt utan också det största sveket mot barn.

Religiösa skolor för barn skall inte få finnas vare sig med eller utan statliga och kommunala bidrag. Många säger att detta inte går att göras eftersom Sverige har förbundit sig till olika internationella konventioner. Det här är ingen tröst för alla de barn som förlorar sin barndom som någorlunda fria individer i de religiösa skolorna och får anamma det odemokratiska och trångsynta religiösa synsättet. Där det finns en sådan konflikt mellan eventuella svenska internationella åtaganden och barns rättigheter, som en del påstår det, måste det i så fall vara det senare som skall ändras inte barns rätt till frihet från religion.

Den borgerliga alliansens planer på etableringsfrihet i förskolan är inget mindre än en mardröm för de små barnens rättigheter och framtid. En av effekterna vid en sådan lagändring är att kommunerna s möjligheter att säga nej till religiösa förskolor helt tas bort. Detta gör att den kommunala skolan utarmas

än mer och att segregationen får ytterligare skjuts framåt. De religiösa krafterna som är allt annat än öppenhetens och jämställdhetens änglar eller integrationens och modernitetens anhängare, tar säkert vara på detta oerhört hjärtligt generösa tillfälle att odla sin trångsynthet i de minsta barnens hjärnor och hjärtan

redan från förskolan med statens goda minne och kommunernas lagstadgade tvång att sörja för dessa barnfientliga inrättningar ekonomiskt och moraliskt.

Låt barn vara barn! Barn har inget med religion att göra. Skolan skall inte vara konfessionell eller bedriva undervisning konfessionell som den svenska läroplanen uttrycker det. Vuxna får själva bestämma om de vill gå i sin egen finansierade religiösa skola eller inte. Inga gudar på barnens skolscheman tack! Stäng religiösa skolor för barn.

Soleyman Ghasemiani
Ordf. Barnen Först
2006-04-27

Hur ska skolan hantera rasistiskt beteende?

Ytterbyskolans ide att ge betyget "icke godkänd" i samhällskunskap till de elever som kränker sina klasskamrater, väckte olika reaktioner. En del menade att detta är att jämföras med åsiktsregistrering och betygsättning av åsikter. Andra tyckte att förekomsten av främlingsfintlighet och elever som inte kan uppföra sig utan kränker sina medmänniskor, har sina rötter i andra sociala problem än den enskilde eleven som får bära hela ansvaret genom det "icke godkända" betyget. Man menade att skolan slipper sitt ansvar genom att ta till betyget som verktyg istället för att göra något åt det sociala problemet.

Denna artikel har varit publicerad tidigare i GP. Barnen Först återger den med författarnas godkännande. Dessutom publiceras ett förtydligande direkt efter artikeln. Detta förtydligande skickades till oss i samband med vår förfrågan om artikelns publicering här.

Vad betyder ett demokratiskt arbetssätt? I en av de sista intervjuerna med den kände cancerläkaren Jerzy Einhorn sa han "Även om nazismen och rasismen inte leder till Förintelsen så skapar den ett hav av lidande i vår vardag".

Denna vardag möter vi dagligen, vi ser hur elever tar illa vid sig av kränkande tillmälen och beteende och vi ser också att de som kränker mår dåligt.

Vi är överens om att skolan är en av alla aktörer som har ansvar för detta problem och att vi ständigt

prövar och omprövar strategier för att bli så framgångsrika som möjligt.

Vi bedriver sedan många år ett omfattande arbete för att skapa en miljö som är fri från nazism och rasism. Det kan man inte göra genom att förbjuda elever att vara nazister eller rasister, det skulle snarare få motsatt verkan. För att utveckla elevers tänkande måste man tillämpa det mest grundläggande som finns i demokratin; nämligen det öppna och fria samtalet. Vi arbetar aktivt och framgångsrikt med dialoger med våra elever.

Men det finns en gräns för vad som är acceptabelt, nämligen när man i akt och mening ger sig till att kränka sina medmänniskor

Skolverket och får där igenom ett prejudikat i denna mycket viktiga fråga. I slutändan är det den enskilde läraren som ensamt

former av ordningsfrågor, detta ligger tydligt utanför ämnesundervisningen.

Genom att tillämpa skolverkets betygskriterium får vi ökad möjlighet att förklara problemets allvar i dialog med såväl eleven som hemmet. Vi visar också de elever som har blivit kränkta eller känner sig hotade att demokratin även är till för deras skull.

Skolans yttersta syfte är att eleverna skall få betyg, inte bli av med dem. Om vi skulle komma i en situation, där vi trots alla insatser, finner att en elev inte uppfyller ovanstående krav är det skolans skyldighet, i samband med att vi förvarnar om situationen, att upprätta en åtgärdsplan. I lugn och ro beaktar man då situationen tillsammans med eleven för att se vilka ytterligare resurser som behövs för att hjälpa eleven. Naturligtvis är det då inte en fråga om att eleven skall visa att den har rätt åsikter men att det kränkande beteendet måste upphöra.

I längden är det för det mesta den som har det kränkande beteendet som råkar mest illa ut både i motsättningar mellan olika gäng men också senare i fortsatt skolgång och yrkeslivet.

I vår vardag ser vi hur elever med extrema åsikter far illa, hur de blir måltavlor både för dem som vill dem illa för att de är motståndare

och förneka deras människovärde.

Skolverket har i sina kriterier för att få godkänt i samhällskunskap skrivit att eleven skall: "kunna tillämpa ett demokratiskt arbets- och beslutsätt". Så som vi tolkar detta innebär det att om man skriker "Sieg Heil, vitmakt judeslakt, blattehora" eller kallar sina muslimska skolkamrater för "påskkäringar" så tillämpar man inte ett demokratiskt arbetssätt. Detta handlar inte om åsikter utan om beteendet och det är det vi tagit fasta på.

Om vår tolkning är felaktig välkomnar vi ett tydliggörande från

skall göra en bedömning av betygskriterierna och då krävs det att dessa är tydliga.

Denna bedömning syftar inte till att trycka ned enstaka elever utan att ge en ökad tyngd åt det demokratiska uppdraget som skolan har genom att visa att uppdraget också är en del av ämnesundervisningen. Det är inte frågan om att ta bort betyg från elever som säger att de är nazister, det skulle strida mot åsiktsfriheten och dessutom försvåra det nödvändiga samtalet.

Det är heller inte en fråga om allmänt stökigt uppförande eller andra

till deras åsikter men också för organisationer som önskar dra med dem i en destruktiv livsstil. Vår ambition är så som det står i läroplanen att "låta varje enskild elev finna sin unika egenart och därigenom kunna delta i samhällslivet genom att ge sitt bästa i ansvarig frihet".

Vi är rädda om våra elever och gör vårt yttersta för att de skall fatta sina beslut för framtiden på en så god grund som möjligt som ger dem och dess omgivning största möjliga välgång.

Ann-Charlotte Brandberg
Rektor Ytterbyskolan

Barbro Bengtsson (s)
Ordf. Barn- och ungdomsnämnden

Christer Mattsson
Projektledare
toleransprojektet

Miguel Odhner (s)
Kommunstyrelsens ordf.

Bengt Gustavsson (m)
Kommunstyrelsens vice ordf.

Hans Henriksson
Gruppledare Miljöpartiet

Björn Saletti Gruppledare
Vänsterpartiet

Rose-Marie Stenman
Gruppledare Centerpartiet

Håkan Olsson
Gruppledare Folkpartiet
Liberalerna

Marianne Nilsson
Gruppledare Kristdemokraterna

Ett förtydligande

Som vi tidigare försökt klargöra i olika intervjuer i massmedia vill vi trycka på att bedömning och betygsättning av elever vid Ytterbyskolan gäller kunskaper och förmåga, inte åsikter, sympatier eller beteende.

Enligt skolverkets kursplan för så 9 i samhällskunskap är ett av kunskapsmålen: "Eleven skall förstå de gemensamma och grundläggande demokratiska värden, som vårt samhälle vilar på samt kunna tillämpa ett demokratiskt arbets- och beslutssätt." Detta mål är ett uppnåendemål och skall betygsättas.

I varje ämne, där eleven inte når målen för godkänt, upprättas ett åtgärdsprogram. Elev, lärare och förälder möts för att tydliggöra vilka åtgärder som skall vidtas och vem som har ansvaret för de olika åtgärderna, vilka skall leda till att eleven når det aktuella kunskapsmålet. Det kan gälla t.ex. att förstå procentbegreppet i matematik, att kunna första hjälpen i idrott och hälsa, att kunna berätta något muntligt i engelska, att

kunna tillämpa ett demokratiskt arbetssätt i samhällskunskap.

Men fortfarande kvarstår frågan: Vad är kunskap? Läroplanen menar att vi måste ha "en aktiv diskussion i den enskilda skolan om kunskapsbegrepp, om vad som är viktig kunskap idag och i framtiden. Kunskap är inget entydigt begrepp. Kunskap kommer till uttryck i olika former - såsom fakta, förståelse, färdighet och förtrogenhet - som ... samspelar med varandra." Ur läroplan Lpo 94, s. 8.

Vår tolkning är att det ovan citerade kunskapsmålet om tillämpning av demokratiskt arbetssätt har flera av de fyra kunskapskvaliteterna, inte bara fakta.

I vårt uppdrag ligger att hjälpa alla våra elever att bli bra medborgare, medarbetare och medmänniskor. Vi arbetar hårt med detta för oss angelägna uppdrag. Våra arbetssätt är av olika slag. Många är de infallsvinklar och metoder vi har. Men ingen metod används som hot eller straff. Betygsättningen gäller enbart kunskaper (enligt läroplanens kunskapssyn).

Med vänlig hälsning
Personal och skolledning på
Ytterbyskolan

S-ordet:

”Svartskallar / Svennar”

LARS ÅBERG

svartskallarnas vägnar peka ut vitheten som det s v e n n i g a s a m h ä l l e t s strukturella och olösliga problem. För dem som strukturerar samhället efter

Av det som läggs SSU-ordföranden Anna Sjödin till last efter krogbråket i Stockholm tycks det värsta vara att hon påstås ha kallat en vakt för svartskalle. Partikamrater och andra menar att så får inte en företrädare för en organisation med antirasism på programmet formulera

sig ens när hon är berusad. Men mer rätt i tiden än Anna Sjödin kan i n g e n ligga; har hon tagit s-ordet i sin mun låter hon ju bara som vilken halv- eller heltrendig journalist som helst. Svartskalle är sedan några år tillbaka ett uttryck i den mediala mittfåran och passar utomordentligt väl in i det förgrovade umgängespråk med politiserande undertoner, som hänger samman med hela respektkulturen och dess fastskruvade könsroller, etniskt definierade identiteter och allmänna intolerans mot dem som inte befinner sig på det egna

gängets insida.

När Anna Sjödin går på krogen pratar hon enligt åtalet som de tidningar hon läser. Från Guillou till Gringo har hundratals journalister och kolumnister med sitt språkbruk etablerat en plattform för betoning av grupptillhörighet och gränsdragning. Sjödins eget parti har bidragit med statliga kampanjorganisationer och integrationsutredare, som skiktat befolkningen i ”svenskar” och ”invandrare”. Inom medieindustrin värdesätts s c h a b l o n i s e r a d e motsättningar och begreppen svartskalle, blatte och svenne har införlivats med en hipp och pseudoradikal jargong bland skribenter, som anser sig göra antirasismen en tjänst genom att måla en komplicerad verklighet svartvit.

Kan de jättecoola gangsterrapparna säga nigga och schlagerfolkliga homosexuella kalla sig bögar är det förstås fritt fram att både blatta till sig och att å de samlade

hårfärgen och förbinder färgen med åsikter och värderingar är dörrvakten på krogen förmodligen en medborgarrättskämpe. Svartskallar står på rätt sida och slår underifrån. Men om hårfärgen nu inte skulle säga något om vaktens innanmäte kan han ju lika gärna stå på fel sida och vara en reaktionär översittare. Det enda vi vet är att han inte gillar att kallas svartskalle och det ska man hålla honom räkning för.

Ett av Anna Sjödins problem verkar således vara att hon så okritiskt anammat den e t n o f i x e r a d e journalistikens tankefigur. Utanför mediekonformismen finns massor av människor som inte tycker att det är ett dugg coolt att bli reducerad till blatte eller svenne. Ingen av dem jag känner som är födda utomlands kallar sig svartskalle.

Men så är väl deras samlade hipphetsfaktor också väldigt låg.

** Artikeln har varit infört i GP tidigare.*

Domstolarna kränker barn som varit utsatta för våldtäkt!

Allan Hersh

Från första april 2005 skärptes lagen om sex med barn i Sverige. Enligt den nya lagen skulle all sexuell umgänge med barn under 15 år, likställas med våldtäkt oavsett barnets samtycke. Barnet skulle inte behöva visat motstånd för att övergreppet ska betraktas som våldtäkt.

Men sedan den nya lagen trätt i kraft har högsta domstolen i praktiken slagit undan benen på den och gjort den tandlös. Tre prejudicerande domar under loppet av en månad visar den nya riktningen inom domstolsväsendet som är uppenbart barnfientlig.

I den första domen som föll i mars i år, döms en 24 årig man för sexuell utnyttjande av en 14 årig flicka. Hon var berusad och tvingades till sex. Flickans protester stoppade inte mannen.

Den andra domen gällde en 13 årig flicka som hade sin häst hos en 25 årig man. Mannen tjatade sig till sex med den underåriga flickan. Även han dömdes till sexuell utnyttjande.

Den senaste domen föll 12 april och var än mer bisarr. Denna gång

handlade det om en 22 årig barnskötare som hade stuckit sin hand i en fyra årig pojkes kläder och hade vidrört hans genitalier och analöppning. Högsta domstolen friar honom från våldtäkt. Han döms för sexuell utnyttjande till 6 månaders fängelse. Domstolen menar att handlingen åsamkade pojken övergående smärta men ingen iakttagbar fysisk skada.

Vad är det för logik som leder domstolarna på denna besynnerliga bortförklaring. Är det lagen som är helt kass eller är det rättsväsendets omedvetna barnfientliga perspektiv som spelar våldtäktsmännens vals?

Vet inte domstolarna inte att barn av naturliga skäl är alltid i underläge vid mötet med de vuxna och att det inte behövs några märkvärdiga ansträngningar för att omkullkasta barnen, på olika plan, mentalt, fysiskt, ekonomiskt, psykiskt etc?

Ett hårresande argument gäller då hovrätten i en dom sänkte skadeståndet till ett underårigt våldtäktsoffer med motiveringen att barn

blir mindre kränkta vid en våldtäkt! Jag trodde inte mina öron när jag första gången hörde detta på nyheterna.

Det verkar som om våra beslutsfattare inom rättsväsendet behöver sättas på skolbänken och få gå grundkursen i psykologi och barnutveckling ytterligare en gång. Man behöver inte vara psykolog för att förstå att barn reagerar mycket starkare, psykiskt som känslomässigt när de utsätts för obehag, svek, våld etc eftersom de är helt i behov av den trygghet som är knuten till vuxenvärlden och som står utanför barnens makt och förmåga.

Visst blir barnen kränkta ärade domare! De blir i själva verket dubbelt så mycket kränkta och dubbelt så mycket rädda och svikna. Se barnen som de är. Lagen skall stå på deras sida. Våldtäkt på barn är bland det värsta som vuxenvärlden kan utsätta barn för. Samhället och rättsväsendet måste bekämpa och ta kraftigt avstånd från det. Mycket hårda domar och kännbara höga skadestånd för övergrepp mot barn är endast en signal men en mycket välbehövlig sådan. Då visare samhället var det står och hur det ser på barnen och deras välbefinnande.

kvinnoprästmotståndare och abortmotståndare. Hatbrotten ökar och ett

Desintegreringen i samhället gör att fundamentalistiska, religiösa tolkningar får starkt fäste och fungerar som kontroll över kvinnan.

ytterst fåtal leder till fällande dom, hedersvåldet får fortgå utan reaktioner, kvinnoprästmotståndare, abortmotståndare, religiösa friskolor, vi kan fortsätta i all oändlighet.

Åsiktsyttringar som får fortgå med riksdagens och regeringens goda minne och med ett tamt försvar om att religionsfrihet eller yttrandefrihet ska gälla. På vems villkor då kan man undra?

Det är en välgärning att Svenska kyrkan efter 500 år löses från staten och det kanske äntligen finns en chans att upprätta ett rättssystem som inte grundar sig på kristna värderingar utan på de mänskliga rättigheterna. Katolska kyrkan har gått ut och fördömt feminismen. Den är ett hot mot familjen och uppmantrar homosexualitet, enligt den dåvarande påven. Starka krafter där verkar mot abort och för att preventivmedel ska förbjudas. Katolska kyrkan har precis som islam en tydlig markering "hora eller madonna", men man

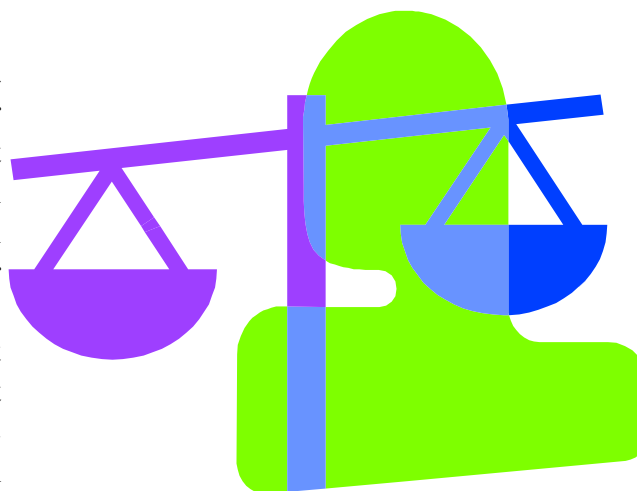
har olika bestraffningssystem för att förhindra olämpligt beteende hos kvinnan. Islam har i flera muslimska länder kopplingar till bland annat sharialagstiftningen som anbefaller hårda straff, framförallt mot de kvinnor som bryter mot reglerna. Islam är, vid sidan om katolska kyrkan, en av de stora världsreligionerna. Kvinnan behandlas som en ägodel helt öppet, viktig är kontrollen över kvinnans sexualitet.

Desintegreringen i samhället gör att fundamentalistiska, religiösa tolkningar får starkt fäste och fungerar som kontroll över kvinnan. Nu är det dags att synliggöra de problem som råder, antingen det gäller den enskilda familjen eller på det strukturella planet. Risker är stor att man genom att osynliggöra detta bidrar till ökad rasism och fortsatt könsförtryck. Religionen och dess uttolkare påför människor skuld och skam och förblindar deras syn på människan som en fri och självständig varelse. Vilken rätt har de att motverka den för mänskligheten viktiga

grundinställningen om alla människors lika värde? Med vilken rätt kan de fördöma kärlek mellan vuxna människor?

I Sverige och runt om i världen förhindras kvinnor ett självständigt liv på grund av religiös fundamentalism. Den religiösa övertygelsen borde vara en privat angelägenhet. Vi behöver en rejäl reformering av världssamfunden för att en förändring skall komma till stånd.

Genom att kvinnor är så

starkt underrepresenterade i de religiösa samfunden är det svårt att se hur en förändring ska ske inifrån. Det är troligare att internationella överenskommelser och att FN:s deklarationer för mänskliga rättigheter ska spela en större roll.

** Artikeln har varit publicerat i Helsingborgs Dagbladet tidigare. Maria Hagberg är riksdagskandidat för feministiskt initiativ.*

Genom att kvinnor är så starkt underrepresenterade i de religiösa samfundet är det svårt att se hur en förändring ska ske inifrån, skriver Maria Hagberg (fi), Höganäs. Vid en konferens på Rosenbad i höstas presenterade samordnaren för de religiösa samfundet tankar kring att sprida kunskap om hedersrelaterat våld. När han fick frågan hur resursfördelningen skulle se ut och hur pengarna skulle fördelas mellan samfundet svarade han att de inte hade avsatt ekonomiska medel för detta arbete utan han med flera skulle inspirera dem att ta tag i frågan. En annan fråga han fick var hur de tänkte arbeta med jämställdheten i trossamfundet. Då sa han att "det hade de inte tänkt på men de skulle ha det i åtanke".

Vid en konferens på Rosenbad i höstas presenterade samordnaren för de religiösa samfundet tankar kring att sprida

Trossamfundet och Jämställdheten

Maria Hagberg

kunskap om hedersrelaterat våld. När han fick frågan hur resursfördelningen skulle se ut och hur pengarna skulle fördelas mellan samfundet svarade han att de inte hade avsatt ekonomiska medel för detta arbete utan han med flera skulle inspirera dem att ta tag i frågan. En annan fråga han fick var hur de tänkte arbeta med jämställdheten i trossamfundet. Då sa han att "det hade de inte tänkt på men de skulle ha det i åtanke". Utan pengar och idéer är det föga trovärdigt att det kommer att ske någon större reformering inom överskådlig framtid. Konservativa och fundamentalistiska krafter

regerar i de flesta trossamfundet och de växer sig allt starkare. Alltför ofta får dessa föra talan

oemotsagt i flera betydande media utan att ifrågasättas. Pingstpastor Green, Al Haqq (den svenske imamen), uppropet mot homovigslar,

gå till sidan 9

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org